

שמיי זיג (זיגמונד) חרש (Sig Kharasch), ואני מומחה לרפואת חירום של ילדים בבית החולים הפללי של מסצ'וסטס. בשנת 1974, אבי - ד"ר יעקב חרש, עזר לישראל והיה רופא בבית החולים 'אסף הרופא' במשך כמעט 30 שנים. בששת החודשים הראשונים שלו בישראל למד אבי עברית באולפן באשדוד, ובמשך השנים למד את השפה היטב.

אני ביקרתי את אבא בישראל הרבה פעמים, אבל לא הרגשתי צורך ללמוד עברית. כשלמדתי במכללה, העדפתי ללמוד ספרדית. לכן, בביקורים שלי בישראל, אבא שלי היה המתורגמן שלי לעברית.

גרים בתל-אביב, עובדים בירושלים

כמה שנים אחרי שאבי נפטר, החלטנו אשתי ואני לחיות במשך שנה בישראל. אשתי, לאה, נולדה בפיליפינים. היא מומחית למחלות מערכת הנשימה של ילדים. כשהתחלנו לתכנן את הנסיעה לישראל, הבנתי שאני חייב ללמוד עברית. שנה לפני היציאה לישראל, נרשמתי ללימודי השפה העברית במכללת מסצ'וסטס בניוטון.

בשנת 2010 לקחנו את שלושת הילדים שלנו: עמנואל (16) והתאומים אלינור וגרגורי (13) וגם את הפלג מיסטי, ונסענו לישראל. אחרי ראיונות בכמה בתי חולים בתל-אביב ובירושלים, החלטנו לגור בתל-אביב ולעבוד בחדר מיון לילדים בבית החולים הדסה הר הצופים בירושלים.

כל יום לאה ואני נסענו לבית החולים הדסה, ושלושת הילדים נסעו לבית הספר האמריקאי הבינלאומי באבן-יהודה. כל יום טיפלנו בהרבה ילדים שהיו חולים בכל מיני מחלות: זיהומים וכן העברית שלי השתפרה. החלטתי להמשיך לשפר את העברית, ובזמן החופשה למדתי ארבעה שבועות באולפן בתל-אביב.

רוצה לבקר בפארק תמנע

מאז שחזרנו לארה"ב בשנת 2011, ביקרנו בבית החולים הדסה עוד שלוש פעמים - כדי להמשיך בעבודה שלנו שם. כדי להתקדם גם בעברית, אני לומד בסופי שבוע עם מורה פרטי, ישראלי שחי בארה"ב. בשיעור העברית המורה ואני קוראים מאמרים מתוך הירחון IVRIT.

חיידקיים, סיסטיק פיברוזיס, קדחת ים-תיכונית, מחלות מטבוליות, שיגרון ועוד.

הישראלים אוהבים לדבר אנגלית

העבודה בחדר המיון הייתה מעניינת מאוד. אבל עם העברית הייתה בעיה: הישראלים מדברים מהר מאוד, ואני לא תמיד הצלחתי להבין מה הם אומרים. חוץ מזה, גיליתי שהרבה ישראלים, כשהם פוגשים אדם שמדבר עברית במבטא אמריקאי או אנגלי, רוצים לדבר איתו באנגלית. גם כשהייתי מתחיל לדבר איתם בעברית, הרבה פעמים הם היו עונים לי באנגלית. כשראיתי שזה פכה, הייתי אומר להם שאני לא מדבר אנגלית, רק ספרדית. אחרי כמה שבועות, כשכבר הייתי פחות ביישן, הייתי אומר להם שאני מצדיף לדבר עברית. כמעט תמיד האנשים פיברו את הרצון שלי.

יש לי מזל כי בבית החולים שעבדתי בו, עבדו הרבה ישראלים שלא נולדו בישראל, אלא ברוסיה או בדרום אמריקה, והיו גם עובדים ערבים שלא מדברים אנגלית. איתם יכולתי לדבר רק עברית, כשאני מקבל את המגזין הזה, קל פעם מחדש אני נדהם לראות כמה מקומות יפים יש בישראל שעוד לא ראיתי, למרות שביקרתי בארץ הרבה פעמים וטיילתי בה הרבה... עכשיו, אחרי שקראתי את המאמר על פארק תמנע, אני רוצה מאוד לבקר שם.

רמת העברית שלי היא עכשיו בינונית-מתקדמת. כשאני עובד בבית החולים הדסה אני מדבר עברית עם אנשי צוות ועם מטופלים. כשאני נמצא בארה"ב, אני מדבר עברית עם חברים ישראלים דרך סקייפ. העברית היא היום חלק ממני והיא שפה שאף פעם לא אפסיק ללמוד אותה.